Zimní královna - Vondráčková, Lucie

Jak dál bílý sníh se k zemi snáší,
cítím, že mám ho na řasách.
Sníh mi v mé pouti nezabrání,
vždyť jenom já vím, kde je Káj
a za ním musím pořád dál.

Má ho Zimní královna
na svém hradě s bílou věží.
Má ho Zimní královna
v říši ker, kde stále sněží.
Má ho Zimní královna
a nechce mi ho vrátit zpátky.

Něco s ním muselo se stát,
co když mě Káj už nemá rád.

Tak dál se brodím bílou plání,
vítr už míří na mou tvář.
Vítr mi v pouti nezabrání,
vždyť jenom já vím, kde je Káj.

Má ho Zimní královna
na svém hradě s bílou věží.
Má ho Zimní královna
v říši ker, kde stále sněží.
Má ho Zimní královna
a rampouchem mu srdce poutá.
Krutá Zimní královna,
že zůstane s ním, navždy doufá.

Něco s ním muselo se stát,
co když mě Káj už nemá rád.

MEZIHRA

Dál bílý sníh se k zemi snáší,
cítím, že mám ho na víčkách.
Tíží mě víc než usínání,
za malou chvíli půjdu dál.

Má ho Zimní královna
na svém hradě s bílou věží.
Chladná Zimní královna
v říši ker, kde stále sněží.
Má ho Zimní královna
a dechem svým nám duši spoutá.

Něco nám muselo se stát,
já přece vím, že mě má rád.

Vládne Zimní královna
na svém hradě s bílou věží.
Chladná Zimní královna
v říši ker, kde stále sněží.
Vládne Zimní královna
a rampouchem mu srdce poutá.
Krutá Zimní královna,
že zůstane s ním, navždy doufá.

Něco nám muselo se stát,
já přece vím, že mě má rád.